

Wreszcie zarzut trzeci odwołania dotyczy błędnej wykładni i błędnego zastosowania postanowień art. 31 ust. 2 rozporządzenia nr 1290/2005⁽⁴⁾ oraz odnośnych wytycznych, zasady non bis in idem, zasady proporcjonalności, a także niewystarczającego i wewnętrznie sprzecznego charakteru uzasadnienia zaskarżonego wyroku.

- B. Co się tyczy części zaskarżonego wyroku dotyczącej zarzutów czwartego i piątego skargi w związku z korektą finansową w wysokości 5 % zastosowaną w odniesieniu do środka 125 Rozwój obszarów wiejskich, podniesione zostały dwa zarzuty odwołania. Pierwszy z nich (zarzut czwarty odwołania) dotyczy błędnej wykładni i błędnego zastosowania postanowień art. 71 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 1698/2005⁽⁵⁾ oraz niewystarczającego i nieodpowiedniego uzasadnienia zaskarżonego wyroku, zaś drugi z nich (zarzut piąty odwołania) dotyczy błędnej wykładni i błędnego zastosowania art. 31, ust. 4, rozporządzenia nr 1290/2005, a także niewystarczającego i nieodpowiedniego uzasadnienia zaskarżonego wyroku.
- C. Wreszcie, co się tyczy części zaskarżonego wyroku dotyczącej oddalenia zarzutów szóstego i siódmego skargi odnoszących się do korekty finansowej nałożonej w odniesieniu do środka 121 Rozwój obszarów wiejskich, Republika Grecka podnosi zarzut szósty odwołania, który składa się z dwóch części i dotyczy błędnej wykładni i błędnego zastosowania art. 73 rozporządzenia nr 817/2004⁽⁶⁾, niewystarczającego uzasadnienia zaskarżonego wyroku i przeinaczenia dowodów.

⁽¹⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/417 z dnia 17 marca 2016 r. wyłączająca z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) [notyfikowana jako dokument nr C(2015) 1509] (Dz.U. 2016, L 75, s. 16).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 796/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczegółowe zasady wdrażania wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu administracji i kontroli przewidzianych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 ustanawiającego wspólne zasady dla systemów pomocy bezpośredniej w zakresie wspólnej polityki rolnej oraz określonych systemów wsparcia dla rolników (Dz.U. 2004, L 141, s. 18, wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 3, t. 44, s. 243).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników (Dz.U. 2009, L 30, s. 16).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. 2005, L 209, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. 2005, L 277, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 817/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) (Dz.U. 2004, L 153, s. 30, wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 3, t. 46, s. 87).

**Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 18 października 2018 r. w sprawie T-387/
16, Terna/Komisja, wniesione w dniu 18 grudnia 2018 r. przez Terna SpA**

(Sprawa C-812/18 P)

(2019/C 72/14)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Terna SpA (przedstawiciele: F. Covone, A. Police, L. Di Via, D. Carria, F. Degni, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Żądanie uchylecia lub zmiany przez Trybunał Sprawiedliwości wyroku Sądu Unii Europejskiej, piąta izba, z dnia 18 października 2018 r. w sprawie T-387/16 i w konsekwencji, tytułem żądania głównego, stwierdzenia nieważności decyzji Komisji Europejskiej nr ref. ENER/SRD.3/JCM/cl/D (2016)2952913 z dnia 23 maja 2016 r. potwierdzającej jedynie wcześniejszą decyzję Move.srd.3.dir(2015)2669621 oraz decyzji Komisji Europejskiej nr ref. SRD.3/JCM/cl/D (2016)4477388 z dnia 14 czerwca 2016 r., w której przekazuje się notę debetową nr 3241608548 nakazującą zapłatę 494 871,39 EUR do dnia 28 lipca 2016 r. i uchyla wskutek tego decyzję Komisji Europejskiej nr ref. Move.srd.3.dir (2015)2669621 z dnia 6 lipca 2015 r. w części, w której wykluczony zostaje zwrot kosztów poniesionych przez Ternę w związku z projektami nr 2009-E255/09-ENER/09-TEN-E-564583 i nr 2007-E221/07/2007-TREN/07/TEN-E-S07.91403 i nałożony obowiązek zwrotu kwot przyznanych w związku ze wspomnianymi projektami w zakresie wskazanym w tabeli załączonej do zaskarżonej decyzji;

- tytułem żądania ewentualnego – stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej nr ref. ENER/SRD.3/JCM/clD (2016)2952913 z dnia 23 maja 2016 r. wraz z decyzją Komisji Europejskiej nr ref. Move.srd.3.dir(2015)2669621 z dnia 6 lipca 2015 r. w części, w której nie zmniejsza ona zwrotu kosztów poniesionych przez Ternę w związku z projektami nr 2009-E255/09-ENER/09-TEN-E-S 12.564583 i nr 2007-E221/07/2007-TREN/07TEN-E-S 07.91403 w zakresie odpowiadającym tylko zyskom osiągniętym przez CESI S.p.A; ze wszystkimi późniejszymi postanowieniami w sprawie kosztów.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzut pierwszy dotyczący błędnego charakteru zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim wykluczono w nim błędną ocenę klasyfikacji stosunku między zadaniami a umowami ramowymi zawartymi między Terną i CESI. – Błędne zastosowanie art. 14 i 37 dyrektywy 2004/17/WCE⁽¹⁾ w zakresie podwykonawstwa świadczonych usług. – Nieprzeprowadzenie dochodzenia i brak uzasadnienia zaskarżonego środka. – Błędne zastosowanie art. III.7 ust. 1, 4 i 6 załącznika III do decyzji D/207630 z 2008 r. i błędne zastosowanie art. III.3.7 ust. 1, 4 i 6 załącznika III do decyzji D/7181 z 2010 r., wynikające z nienależnego obniżenia zwrotu kosztów projektów z powodu rzekomego niestosowania przez Ternę procedur przetargowych w sposób formalny. – Brak przeprowadzenia dochodzenia i uzasadnienia.

Zarzut drugi dotyczący błędnego charakteru zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim nie uznano w nim, że spełnione zostały wymogi techniczne uzasadniające przyznanie zamówienia określonemu wykonawcy bez uprzedniej publikacji ogłoszenia o zamówieniu. – Błędne zastosowanie art. 40 ust. 3 lit. c) dyrektywy 2004/17/WE.

Zarzut trzeci dotyczący błędnego charakteru zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim wyklucza naruszenie zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań. – Błędne zastosowanie dyrektywy 2004/17/WE i naruszenie zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań wzbudzonych u Terny poprzez wykluczenie dopuszczalności roszczeń o zwrot kosztów związanych z zamówieniami objętymi umową ramową pomimo publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej ogłoszenia o udzieleniu zamówienia oraz braku znaczenia niektórych kwot dla celów objęcia procedurami europejskimi.

Zarzut czwarty dotyczący błędnego charakteru zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim narusza zasady racjonalności i proporcjonalności w odniesieniu do konsekwencji decyzji w postaci wyłączenia w całości wniosków o zwrot kosztów zamiast ich proporcjonalnego obniżenia.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. koordynująca procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych (Dz.U. 2004, L 134, s. 1).